

jednem dejanji, spisala *E. Girardin*, poslovenil *V. Mandelc*, in opera „Cavalleria rusticana“. Izmed teh iger so bile, za naše gledališče nove „Dolenjska železnica“, „Dama s kamelijami“, „Ravna pot, najboljša pot“ in „Miška“. — V obče je treba priznati, da je prvi mesec tekoče gledališke dōbe minil dōkaj uspešneje nego lani, zakaj uprizorili so se večinoma dobri proizvodi in tudi slovensko občinstvo zahaja pridneje k predstavam nego v lauski sezoni, ko so se že prēcej pri drugi predstavi pokazale prav nevšečne praznine. Otvoritvena predstava sevēda ni bila kaj srečna, zakaj „Dolenjska železnica“ je delo brez posebne literarne vrednosti, in nje uprizoritev ob početku gledališke dōbe se je dala opravičiti zgolj gledē na istočasno otvoritev dolenjske železnice. Igra sama po sebi je predolga, kar se sosebno čuti v prvem dejanji, mimo tega ni lokalizirana naj srečneje. Občinstvo se ni moglo ogreti zánjo in je izrečno pohvalilo prav za prav le *g. Borštnika*, čegar naloga pa je premalenkostna in prepasivna, da bi zakrila druge nedostatke. Izimši *g. Veroviška*, ki je bil vsekakor preeleganten župan, navzlic temu pa prečēj lesen, ugajali so nam drugi predstavljalci večjih nalog še dosti; tudi ljudski prizori so bili dobri, dasi naposled nismo vedeli, čemf tolikanj hrupa za nič! — V *Dumasovi* „Dami s kamelijami“, katero ocenjati bi bila do cela nepotrebna stvar, pridobila si je zlasti gospá *Borštnikova* v težavni nalogi Marguerite Gautierjeve obilo zaslužene pohvale in je sōsebnno krasno pogodila končni prizor, kjer je razvijala prirodno in uprav pretresujočo tragiko. Izmed drugih igralcev je hvalno imenovati *g. Borštnika* kot *Armanda Duvala*; *gg. Lovšin* in *Danilo* sta ustrezala. Gospoda *Veroviška*, ki je prevzel nalogo očeta Duvala, bilo je zgolj jokavo vzdihanje, in sicer tam, kjer ni bilo nobene potrebe. Igralo se je decentno, sicer pa za pariški salon tu in tam prečēj nerodno. — Tretjo novost, krasno in dovtipno pisano „Miško“ je vzprejelo občinstvo prijazno, kakor se spodobi, dasi igralci niso povsod zadeli lahkega konverzacijskega tona. Očitati bi se dalo „Miški“ zgolj to, da ji snov ne zadošča za tri dejanja; ali pisatelj je položil vánjo toliko esprita, da se ta nedostatek največ ne čuti. Sōsebnno nežno, presrčno in zajedno psihološko resnično je opisana „Miška“ sama, deklica, ki prvič ljubi. Gospodičina *Slavčeva* jo je predstavljala, lahko rečemo, izborno; *g. Borštnik* jo igral sicer točno, kakor smo temu že vajeni, vendar se nam je zdelo, da je premalo pointiral. — O drugih igrah bodi samó povedano, da so se izvajale v obče povoljno — „Naša kri“ pač prerobato; posebe o jednodejanskih igrah pred operami pa bi želeli nekoliko več izbiračnosti, da se ne bodo dajale stvari kakor „Ravna pot, najboljša pot“ in famozni „Mylord Cartouche“, pri katerih se občinstvo samó nesmrtno dolgočasi! —

Naše operne predstave so dosegle letos višino, na kakeršno se vzpnē le malo katero gledališče v provinciji. Nečemo sicer trditi, da je bila vsaka predstava celotno dovršena, toda na novoangažirane soliste je naše gledališče lahko ponosno. Primadona gospodičina *Leškinska*, koloraturna pevka gospodičina *Řiha*, tenorist *g. Beneš*, baritonist *g. Noll* in basist *g. Vašiček*, vsi razpolagajo od prvega do zadnjega z lepim, obsežnim in zvonkim glasom, prikupno zunajostjo in odlično igro. Želeli bi samó, da se jim že skoro podá prilika nastopiti v novih nalogah. Brez dvojbe dosežejo prav tisti uspeh kakor doslej še pri vsakem nastopu!

Hrvaško-slovenska pesmarica. Zagrebško »Kolo« vabi na naročbo hrvaško-slovenske pesmarice, ki bode na 25 tiskanih polah obsezala v partituri okolo 150 zborov ter stala 1 gld. Poleg skladeb najboljših hrvaških skladateljev bodo vánjo vzprejete tudi skladbe slovenskih skladateljev, zlasti Hajdrihove, Ipavčeve, Majerjeve, Maškove, Nedvėdove, Sattnerjeve, Vašakove in Foersterjeve. Uredil bode pesmarico znani strokovnjak in pevovodja »Kola«, gosp. *N. pl. Faller*. Knjiga, na katero opozarjamo vse prijatelje hrvaške in slovenske glasbe, izide o Veliki noči prihodnjega leta.